

Ceața

Ina M.

De hotărăști să pleci de dimineată,
Să nu te miri că toamna-ți râde-n față...
În ceața deasă vei fi ca și orbul
Căci ochii îți va scoate... și nu corbul.

Atunci ai să înțelegi că există:
Tu, ceața și prezentul; autistă
E viața petrecută- n anotimpuri
Pe crestele țintite din Olimpuri.

Fără sus-jos, fără stânga și dreapta,
Doar ceața deasă-ți mai aude șoapta,
Fricos, fiindcă nu poți privi în jur,
Creezi pentru sufletul tău contur.

Acum îl vezi, îți place să- l atingi?
Sisif ce ești, de când te știu împingi
La stânca grea, ce e imaginară...
Când te- ai plimbat prin parc ultima oară?

Acum...acum ai hotărât să ieși,
E ceață și pomii au fost culeși,
Suflet uitat, acum iar strălucește,
Deschide-ți ochii și în jur privește!